

POPRAWNE WYKONANIE FLATA

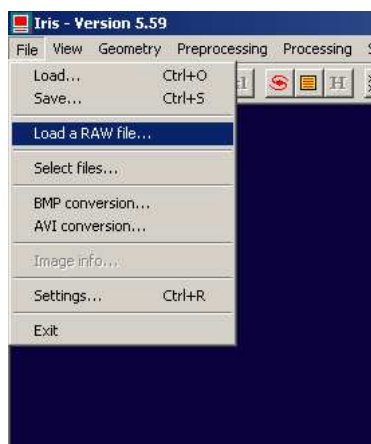
- ✓ Flat powinien zostać wykonany ze źródła światła o maksymalnie zbliżonym spektrum w stosunku do światła słonecznego, które jednolicie oświetla wlot naszego obiektywu/teleskopu.
- ✓ Najlepszym rozwiązaniem są dedykowane flatownice, jednakże również dobrze sprawdzają się rozwiązania typu skierowanie teleskopu na bezchmurne i bez gradientów niebo.
- ✓ W klatkach flat ostrość powinna zostać ustawiona na identyczną, jak w czasie wykonywania klatek light.
- ✓ Temperatura matrycy jest mało istotna.
- ✓ Poniżej znajduje się opis doboru optymalnego czasu naświetlania dla pojedynczej klatki.

OPIS DLA CANONA

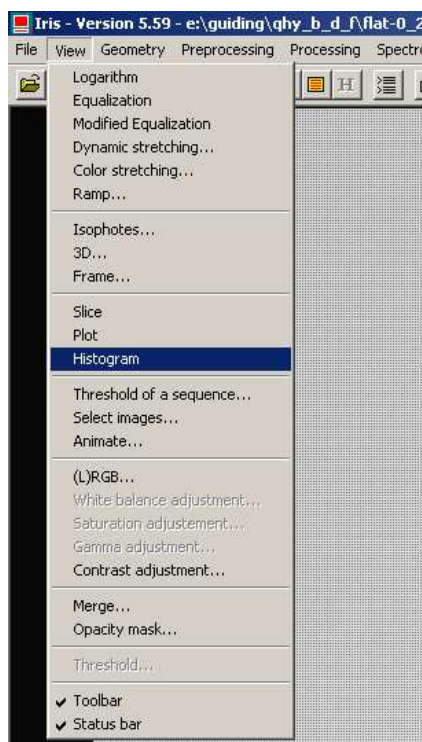
wersja zaawansowana

Pobieramy program IRIS z <http://www.astrosurf.com/buil/us/iris/iris.htm>

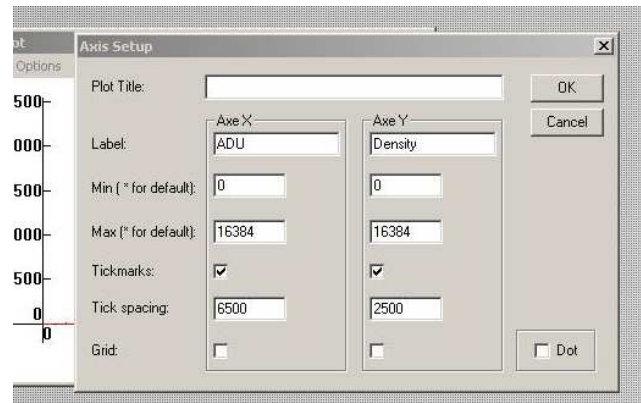
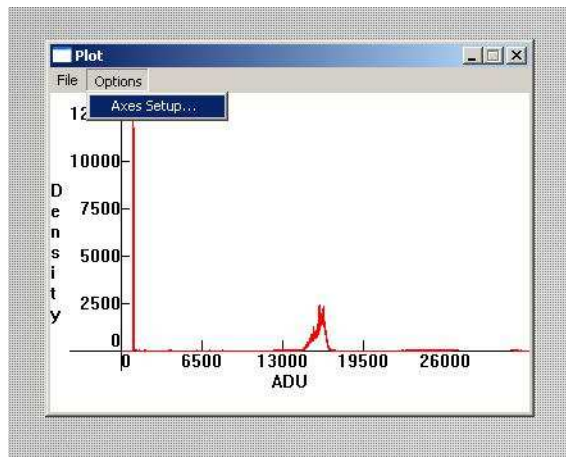
- Uruchamiamy program otwierając nasz wstępnie przygotowany flat w formacie tylko i wyłącznie *.CR2 (dla Canona).

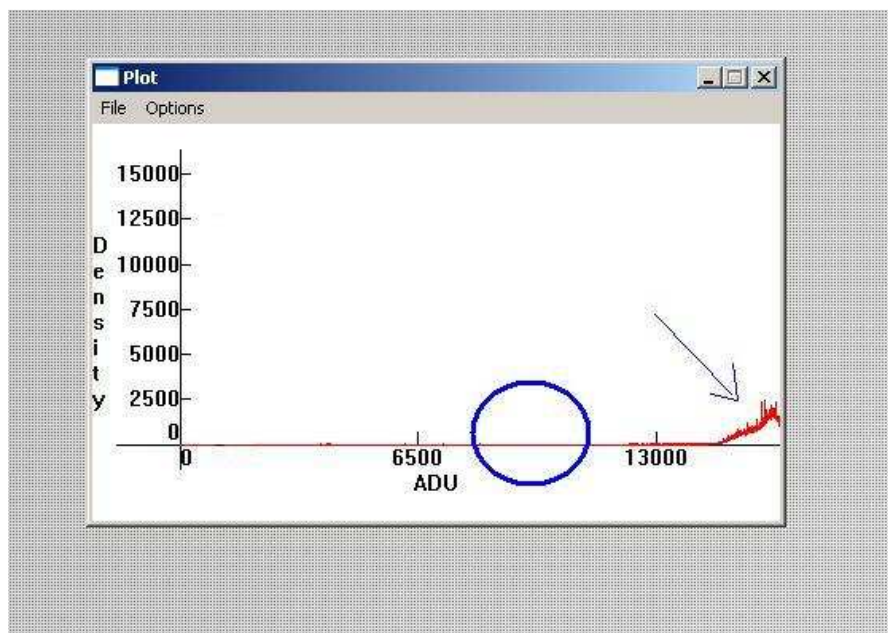
- Włączamy podgląd HISTOGRAMu

- Konfigurujemy wartości osi X i Y dla naszej matrycy. Głównie istotna jest oś X.
Dla Canona ustawiamy 16384, czyli 2 do potęgi 14, ponieważ matryca jest 14bitowa.

- Dobieramy ekspozycję, tak aby pik naszego wykresu był w okolicach 50-60% z 13684 ADU.
- Powyżej 16384ADU na matrycy 14bit nic nam się już nie zarejestruje i to jest nasza granica osi X po prawej stronie.
- Na przykładzie poniżej widać, że flat jest zbyt długo naświetlony, więc pik pojawia się w okolicy 16kADU, a powinien znajdować się mniej więcej w niebieskim znaczniku.

Wersja uproszczona

- Obserwujemy histogram na wyświetlaczu aparatu, dobierając czas naświetlania tak, aby pik był mniej więcej w połowie zakresu.

Pozdro.